

Minimusical bij het prentenboek 'Woeste Willem' van Ingrid en Dieter Schubert

Korte beschrijving van het verhaal:

De oude zeerover Woeste Willem is een echte brombeer. Hij houdt niet van gezelschap. Het jongetje Frank sluit toch vriendschap met hem. Samen rommelen ze in Willems oude zeeroverskist. Dan ontdekt Frank een geheim.

Rollen:

Woeste Willem
Frank

Attributen/decorstukken:

een kast	een touwtje, vis en een tekening
een stoel	een oud laken
een piratenvlag	een vlot van constructiemateriaal
fotolijstjes	een schatkist met schelpen, een zwemvlies,
een verrekijker	een fles met een schatkaart en een stuk
een harmonica	hout met een touw er aan.
een vlieger	een zwemband
een schoorsteen gemaakt van dozen.	een zaag
	een blik met spijkers/gereedschapskist

Kleding:

piratenkleding voor Woeste Willem en Frank; een T-shirt, ooglappen, een oude spijkerbroek en rode zakdoeken. Alle kleuters hebben piratenkleding aan.

Decor:

Aan de ene kant is het huisje van Willem te zien; op het podium staat een kast met wat spulletjes zoals foto's en schelpen. Er hangt een piratenvlag. Verder staat er een stoel. Aan de andere kant een schatkist. De achtergrond is blauw (de lucht of zee) Er hangen wat werkjes op, die de kinderen gemaakt hebben zoals vliegers. Als er een beamer aanwezig is kunnen er op een lichte (vrije) wand prenten uit het boek geprojecteerd worden.

Uitvoering

Het prentenboek wordt voorgelezen door de leerkracht. Ook is er een cd waarop het verhaal voorgelezen wordt door Bill van Dijk. Hier kan ook voor gekozen worden.

De musical wordt opgevoerd door de kinderen van groep 2/3. Zij beelden het verhaal uit. Tussendoor worden er liedjes gezongen, die bij het verhaal horen. De attributen zijn gemaakt of gezocht door de kleuters.

Liedjes:

Woeste Willem (op de wijs van opa Bakkebaard)

zeemanliedjes zoals Varen varen over de baren, Berend botje

Tjoep, zegt de vlieger

Zeerovers (cd Woeste Willem) Leuk om mee te zingen en uit te laten beelden!

De musical

Wie	Aanwijzingen	Tekst
Verteller:	Woeste Willem zit in zijn huisje op zijn stoel. Hij leest een boek	Aan de rand van het meer woont Woeste Willem. Willem is zeerover. Of eigenlijk: Willem was zeerover, want hij is met pensioen. Een schip heeft hij ook niet meer. Hij woont nu in een huis, dat hij zelf heeft gebouwd.
<u>Liedje:</u> Woeste Willem	Nu komt er een groepje kinderen op het podium, die naast het huisje van Willem komen te staan. Ze zingen een liedje. Tijdens het liedje staat Willem op en doet hij mee met de bewegingen van het liedje. Dit met de attributen uit het liedje.	
Woeste Willem	Na het liedje stuurt Woeste Willem de kinderen weg. Hij zwaait met zijn armen en brult:	Hoepel op landrotten!
Verteller	Daarna gaat het verhaal verder, terwijl Woeste Willem nog flink boos kijkt en zijn armen over elkaar heeft.	Woeste Willem is een echte brombeer. Hij houdt niet van gezelschap. Iedereen die het waagt in de buurt van zijn huis te komen, jaagt hij weg.
<u>Liedjes</u> Varen varen over de baren, Berend botje.....	Willem gaat op zoek naar zijn verrekijker. Hij kijkt naar het publiek. Vervolgens pakt zijn harmonica en gaat hij zitten op zijn stoel. Hij speelt er wat op. Een paar groepjes met kinderen gaan bij elkaar staan en zingen de zeemansliederen, die Willem speelt. Willem beweegt en zingt mee.	Allemaal zijn ze bang voor hem. Maar denk je dat hij dat erg vindt? Niks hoor! Hij is net zo lief alleen. De hele dag zit hij in het kraaiennest boven in de boom en tuurt door zijn verrekijker.
	De kinderen gaan van het podium af, terwijl Willem door blijft spelen. Frank staat nu achter het huisje en klimt tijdens het vertellen op de stoel of tafel en houdt de schoorsteen vast.	

Verteller	<p>We horen gestommel en help! Bij de schoorsteen is Frank te zien. Willem loopt naar voren en kijkt verbaasd naar het publiek en daarna naar Frank. Hij haalt zijn schouders op.</p>	<p>Als Willem op een avond zeeroversliedjes zit te spelen op zijn oude harmonica, hoort hij een raar geluid boven zijn hoofd. Hij rent naar buiten. Wat ziet hij daar? Er staat een jongetje op het dak, vlak naast de schoorsteen.</p>
Verteller + Woeste Willem + Frank	<p><i>Je kunt een zin eerst zeggen en Willem het na laten zeggen of Willem de tekst mee laten opzeggen en daarbij Willem erg boos laten kijken met bewegingen.</i></p> <p>Frank kijkt heel bang naar beneden.</p> <p>Hij wrijft in zijn ogen.</p> <p>Willem schudt zijn hoofd en haalt zijn schouders op en kijkt hulpeloos.</p>	<p>'Alle haaien! Wie ben jij nou weer? Kom als de bliksem naar beneden', roept Willem kwaad. Dit geldt ook voor Frank. 'Ik ben Frank', zegt het jongetje. 'Ik durf niet naar beneden. Het is zo hoog!'</p> <p>'Onzin, je bent er toch ook op geklommen? Schiet op, kom eraf!'</p> <p>Frank begint te huilen. Eerst zachtjes, maar dan steeds harder.</p> <p>Wat moet ik daar nou mee?, denkt Woeste Willem. Dit is toch echt meer dan een zeerover verdragen kan.</p> <p>Woeste Willem klimt omhoog en haalt Frank naar beneden. 'Wat bent u sterk', zegt Frank. 'Zo sterk als een leeuw'. 'Als een zeeleeuw', gromt Woeste Willem</p>
Verteller+ Woeste Willem + Frank	<p>Frank kijkt erg sip.</p> <p>Willem kijkt nog even boos naar het publiek. Frank legt stiekem iets in het huisje van Willem. Willem loopt terug naar zijn huisje. Willem ziet iets liggen op zijn stoel en kijkt erg verbaasd Terwijl Willem het cadeautje hoofdschuddend bekijkt, legt Frank een tekening neer. Willem ziet het liggen. Willem steekt zijn vinger de lucht in. Willem loopt even achter het huisje, waar hij</p>	<p>Frank wijst naar het dak. Daar ligt zijn vlieger. Met veel gemopper haalt Willem de vlieger van het dak af. De vlieger is kapot.</p> <p>'En nu opgehoepeld', brult Woeste Willem. Frank begint te rennen. 'Tot ziens!', roept hij over zijn schouder. 'Alsjeblieft niet', mompelt Willem.</p> <p>Maar gek is dat: voortaan ligt er telkens iets bij Willem op de stoep. 'Waar zou die rommel toch vandaan komen?', moppert Willem.</p> <p>'Hé, dat is mooi. Maar dat ben ik!'. Nu snapt hij het opeens: het zijn cadeautjes. En hij weet meteen van wie. 'Wacht eens even. Als ik nou eens....ja, dat is een goed idee!'</p> <p>Willem begint in zijn spullen (in de kast) te rommelen.</p>

	<p>doorrommelt.</p> <p>Als hij achter het huisje vandaan komt neemt hij de vlieger mee. Van de andere kant komt Frank aangelopen.</p>	<p>'Stokken heb ik nodig, en hier, dit oude laken...' Een hele middag is hij druk bezig. Eindelijk is hij klaar. En wie staat daar voor zijn neus? Frank! Nog net kan Willem de vlieger achter zijn rug frommelen. 'Raad eens wat ik hier heb?' 'Geen flauw idee', zegt Frank. ' Een vlieger natuurlijk!', roept Willem. 'Dat zie je toch wel?'</p>
<p>Liedje Tjoep, zegt de vlieger</p>	<p>Een groepje kinderen komt op het podium en zingen het lied, terwijl ze een vlieger vasthouden en steeds naar de lucht kijken en wijzen.</p>	
<p>Verteller + Woeste Willem + Frank</p>	<p>Hij sleept zijn grote zeeroverskist naar voren. Die is verschrikkelijk zwaar; Willem puft en hijgt. Frank helpt het deksel op te tillen en begint er nieuwsgierig in rond te rommelen. Willem reageert erg enthousiast, want nu kan jij zijn verhalen vertellen! Willem gaat met Frank op de grond tegenover elkaar zitten. Willem houdt de tand in de lucht, terwijl hij vertelt. Terwijl Willem vertelt maakt hij gebaren bij dwars en heen of weer.</p> <p>Frank neemt weer een kijkje in de kist en pakt een zwemvlies. Hij knijpt meteen zijn neus dicht en zegt: Terwijl Willem vertelt blijft Frank zo staan.</p> <p>Wringen: maakt deze beweging</p> <p>Frank pakt een fles met een kaart erin. Houdt deze in de lucht.</p> <p>Frank kijkt boos naar Willem en staat met zijn armen over elkaar.</p> <p>Willem peutert er een kaart uit en vertelt maakt een</p>	<p>Maar hij heeft geen staart. Zonder staart doet- ie het niet.' 'Daar heb ik niet aan gedacht', moet Willem toegeven. Hij krabt zich achter zijn oor. 'Wacht even...' 'Wat is dit allemaal?', zegt Frank. Willem kijkt mee. 'O, van alles en nog wat. Allemaal van toen ik nog zeerover was.' 'Weet je wat dit is? Dit is nou de tand van een vliegende zwaardtandhaai. Willem pakt een vreemd, puntig ding uit de kist. Ik zat eens een keer in een zware storm. Toen vloog die haai dwars door het zeil. Hij kon niet meer heen of weer. Met heel veel moeite heb ik hem naar beneden kunnen krijgen. Hij was me zo dankbaar dat ik zijn tand kreeg. Die was trouwens toch afgebroken." 'Poe, wat stinkt die schoen.' 'Dat is de schoen van een waterman. Als die op bezoek was geweest, kon ik meteen het dek gaan zwabberen. Dan was mijn hele schip kletsnat. Ik zei altijd dat hij zich uit moest wringen. voor hij aan boord kwam, maar hij vergat 't steeds.' 'En deze fles? Wat zit daarin?' 'Dat is heel geheim', zegt Willem. 'Alleen zeerovers mogen dat weten. Jij niet, want jij bent een landrot.' 'Ik ben geen landrot, want ik kan zwemmen! 'Goed dan.' 'Dit is een schatkaart. Ik heb de schat gevonden, maar hij</p>

	<p>groots gebaar, balt de vuisten, laat dit zien door de vingers op te steken, Willem haalt het uit de kist.</p> <p>Willem kijkt bedenkelijk en wrijft over zijn baard.</p> <p>Frank loopt het podium af.</p> <p>Zenuwachtig loopt hij heen en weer.</p> <p>Dan komt Frank terug met een rugzak.</p> <p>Terwijl Frank en Willem praten wordt er een stuk van het vlot op het podium geschoven.</p> <p>Willem pakt zijn spullen. En het vlot wordt afgemaakt. Als ze bijna klaar zijn gaat Willem naast het vlot zitten en kijkt treurig. Hij houdt zijn hoofd vast. Frank staat op het vlot.</p> <p>Frank pakt de hand van Willem en brengt hem naar de rugtas.</p> <p>Willem kijkt in de rugtas.</p> <p>Willem verdwijnt eventjes achter de coulissen en doet de zwemband aan.</p> <p>Daarna gaan ze samen op het vlot zitten.</p>	<p>werd bewaakt door een enorm zeemonster, Ik heb uren met dat beest gevochten, Hij had 4, nee, 7 armen, als ik er eentje los had kwam er weer een andere. Eindelijk kon ik 'm een paar goeie klappen op zijn kop geven en toen droop hij af. Maar hij had wel mooi mijn schip vernield. Alles wat er van over bleef, was dit stuk touw en hout.'</p> <p>'Daar zullen we een staart van maken voor je vlieger. Maar Frank heeft een veel beter plan. "Laten we jouw vlieger als zeil gebruiken! Dan bouwen we een nieuw schip en gaan we op reis...'</p> <p>'Nou, ik weet het niet, hoor', twijfelt Woeste Willem. 'Je bent toch een landrot en landrotten worden nogal gauw zeeziek.' 'Ik niet', zegt Frank. 'Even thuis wat spullen halen. Ik ben zo weer terug!'</p> <p>Willem is helemaal in de war. Zenuwachtig loopt hij heen en weer.</p> <p>Daar komt Frank alweer terug. Hij heeft een rugzak bij zich. 'Zeg, Frank, begint Willem, 'ik moet je iets vertellen'. 'Daar hebben we nu geen tijd voor. Er is nog een heleboel te doen!'</p> <p>Ze zagen, ze timmeren, ze sjoeren- en dan is het eindelijk zo ver: de mast kan erop. Maar Willem kijkt helemaal niet blij. 'Voel je je niet lekker?', vraagt Frank. "Ben je soms zeeziek?' 'Nee", zegt Willem zachtjes. 'Het is iets veel ergers.' 'Wat is er dan? Vertel op!' 'Ik....ik kan niet zwemmen.</p> <p>'Is dat alles?', lacht Frank. 'Dat geeft toch niet.' 'Maar als ik dan in het water val?' 'Dan is er nog niks aan de hand. Daar weet ik wel op. Kijk maar eens wat ik in mijn rugzak heb! Voor jou want ik kan best al zonder.</p> <p>Nou, zullen we dan maar?'</p>
<p>Liedje Zeerovers</p>	<p>Om Willem en Frank komen piraten te staan en samen zingen ze het lied Zeerovers.</p>	